

וה"ג גם בחצר דהו משומד במאית שאותו בידו, ואין חלק החרש והקטן מונע להגדול מה שאותו בידו, ועי' בנתיבות סימן ר"ס, ועל כל פנים הדין דין אמת שאסור לשנות ממויות הקופה לשום צדקה אחרת, וגם יש על זה חרם ואיסור מהגאנונים הקדמוניים.

והני יגידו ניסו הדו"ש

ח' חיים עוזר גראודזונסקי

י

בעניין פינוי עצמות

ב"ה. יום וועש"ק י"ג תמח תרצ"ט, ווילנא.

אוצר החכמה

יקרת מכתבו הנעני. עד שאלתו, הנני ישב בעת קריית חוץות ומתחופר ספרים, גם צוותי מהרופאים לנוט, בכ"ז העני מלא את רצונו להשיב לו. והנה לעצם העני, באחד שקבע את בנו בקשר של ח"ק, ועתה קנה קרקע לקשר משפחה בעיר אחרת, ורוצה להעביר עצמות בנו לקשר המשפחה, וכת"ר הארץ בוה בדברים נכונים, ושאל חות דעתו למעשה.

לכואורה הצדוק עם מעכ"ת, אחורי שלע"ע אין כאן קשר כבר משפחה רק המונה לקשר. אולם בס' אור שמח הל' שמחות פי"ד הל' ט"ו מוכיח מזה דכתוב האור וروع בהל' אבלות סי' ח"ט, דין מולייכין את המת מעריר שיש בה קברות לעיר אחרת יע"ש דסביר דזה חמיר טפי מהך דאיסור פינוי עצמות דמבייא שם ירושלמי דין מפני כו', כשה"כ שאין מולייכין אותו בשוואו שלם דaicא בזון טפי כו' וכל מה לעניין קברות עירו כמה מצוה דמי, יע"ש. וכיון שכן, הא מצאנו נבי אלעזר כתוב בסוף ס' יהושע, ויקברו אותו בגבעת פינחים בנו בהר אפרים, ופשטא דאלעזר כהן גדול הי', וכשנתקדשה שילה הי' דינה כירושלים, והי' מוכראה לישב תמיד בשילה, וכי הוליכוו לנבעת פינחים ולא לקשרות שילה, משומם שהוא משפחתו של פינחים, אף שפינחים הי' עדין בחיים, מקרי של משפחתו, וא"כ ה"ה לעניין פינוי עצמות הי' כמו שלו ושל משפחתו אף שהם בחיים, ומסיק להלכה שדעתו להתריר, אך אין רצונו לסמן על דעתו לקשר, אם לא שיטבים לזה אחד מהמורים המובהקים, יע"ש.

ואם כי ראית אור שמה אינה מכ reput, דאפשר לומר דעתה אלעזר לכבור אותו שם, גם י"ל שהיו שם קברים קרובים אחרים משפחתו, וגם דברי האור זרוע אוצר החכמה דחמור הולכת המת מפנוי המת לא נבראו בדברי הראשונים, מכל מקום כיוון דהאור שמה מתיר לכתלה, יש מקום למסוך עליו. ועל כן אם תובע בחזקה לפנות את העצמות לcker משפחתו, אין כדי לבא בקטנות ומריבות, ואפשר להתר.

ומש"כ כת"ר מדברי הנגר"א ז"ל שהביא ראי' ממבות י"א, רוחח שמת קודם כהן גדול מוליין עצמותיו לקבורות אבותיו, ומייר על זה כת"ר שמשם אין ראי', רשם هو אילו קברוהו לזמן, דמידינה אסור לעשות בית הקברות בעיר מקלת. בבר קדרומו בוה ב"אור שמה" שם, וכמו כן בשו"ת דברי מלכיאל ח"ד סי' צ"ה. ויש להאריך בוה, אבל אין בכוחי בעית.

ואו"ש וברכה לכט"ר ולכל הנלויים אליו נפשם וכנפש מוקידם ומברדים חיים עוזר גראודזנסקי

יא

ספק טומאה ברשות היחיד, ובענין יבמה בחיבבי לאוין*

ב"ה, חמשה עשר בשבט ועת"ר, האועל.

ידידי היקר הרב הנאנן חו"ב סט"ה חכם וסופר אשכול הכהן כש"ת מו"ה שלמה יוסף זעוזין הי"ו רב בקומרו. אחדשת"ה, יקרת מכתבו מיום כ"ד טבת הגעני באיחור זמן ועל כן אחרתי מלהשיב, גם דברי הירעו הגעני ורב תודה.

על דבר אשר העיר מעכ"ת ברבבי תורה, بما שראה בקונטרמי [אות ב'] שהעלתי דעתם הטומאה בספיקו עומד, וכל הדינים שאנו דנים הוא לנבי הנונג, ופלפלתי [אות ז'] ברבבי השב שמעתהא [ש"ד פ"ד] במשנה דפרק ו' טהרות [מ"א], המוסוכן ברשות היחיד והוציאו לרשויות הרבים והחוירוהו לרשות היחיד,

* תשובה להענות על שו"ת אחיעזר ח"א סי' א.